

Beden Eğitimi Öğretmenleri Kendilerini Hangi Konularda Yetersiz Hissediyor?

*Sinan UĞRAŞ**

ÖZET

Amaç: Yurt içinde beden eğitimi öğretmeni öz yeterliliği ile ilgili çalışmaların nicel yaklaşımla yapılmış olduğu görülmektedir. Bu araştırma ile beden eğitimi öğretmenlerinin kendilerini hangi alanlarda yetersiz hissettiklerini nitel bir yaklaşımla incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Beden eğitimi öğretmenlerinin kendilerini hangi alanlarda yetersiz hissettiklerini incelemek amacıyla nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik araştırma yöntemi kullanılmıştır. Fenomenolojik araştırmalarda en çok kullanılan yöntemlerden maksimum çeşitlilik yöntemi kullanılmıştır. Bu amaçla katılımcılar seçilirken meslek yılı, okul türü ve okul düzeylerini farklı olmasına dikkat edilmiştir. Malatya Yeşilyurt ilçesinde farklı özelliklere sahip okullarda çalışan toplam 16 beden eğitimi öğretmeni çalışmaya katılmıştır. Katılımcıların 9'u erkek öğretmen, 7'si ise kadın öğretmenden oluşmuştur. Görüşmelerde yarı yapılandırılmış soru formu kullanılmıştır. Nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda tasarlanan bu araştırmanın analizinde "betimsel analiz" kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan betimsel analiz sonuçlarına göre "Öğretim Süreci", "Alan Bilgisi", "Ölçme ve Değerlendirme" ve "Mevzuat Bilgisi" temaları ve bu temalara ait kodlar tespit edilmiştir.

Sonuç: Beden eğitimi öğretmenleri öğretim sürecinde derslerini işlerken bilgi aktarmada ve öğretim yöntemleri konusunda bir takım sorunlar yaşadıkları sonucuna varılmıştır. Öğretmenlerin mevzuat, ölçme ve değerlendirme konularında bilgi eksikliğinden kaynaklı sorunlar yaşadığı tespit edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre hizmet içi eğitimlerin, ihtiyaçlar doğrultusunda düzenlenip verilmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi, öğretmen, yeterlilik, öğretim süreci

ABSTRACT

In Which Subject Physical Education Teachers Feel Inadequate?

Purpose: It can be seen that studies about self-sufficiency of physical education teachers on national basis are being performed with a quantitative approach. It was aimed to analyze the self-sufficiency of physical education teacher on maintaining educational activities and the subjects that they feel inadequate with a quantitative approach in this research.

Method: Phenomenological research technique, which is one of the quantitative research designs, was used with the purpose of gathering information about the levels of self-sufficiency of physical education teachers. Maximum variation method which is one of the most common techniques of phenomenological researches is used. For this purpose, attention was paid to diversity of placement year, school type and school level while selecting the attendants. 16 physical education teachers, who work in schools with different features in Yesilyurt district of Malatya, attended to this research. 9 of the attendants were male and 7 of the attendants were female teachers. Semi-structured question form used in meetings.

Results: "Descriptive analysis" was used in the analysis of this research which was designed with in the scope of quantitative research. "Educational Progress", "Field Information", "Assessment and Evaluation" and "Regulation Information" themes and codes of the set themes were detected according to the results of descriptive analysis.

Conclusion: It was concluded that physical education teachers have difficulties about relaying information and teaching methods during educational process. It was detected that teachers have troubles based on lack of knowledge about regulations and assessment and evaluation. According to results of the research, in-service trainings regulated in paralel with requirements can be provided.

Keywords: Physical education, teacher, competency, teaching process

GİRİŞ

Beden eğitimi öğretmenlerinin milli eğitim programlarında yer alan amaçları öğrencilere kazandırmadaki rolü büyüktür. Öğrenciyi bilişsel ve fiziksel yönleri ile bir bütün olarak geliştirmek, çevre şartlarına ve öğrencinin bireysel özelliklerine göre eğitimi faaliyetlerini programlamak beden eğitimi öğretmenin görevidir (Demirhan, 2003). Öğretmenin niteliği ve gelişime açık olması, eğitim-öğretim kalitesini ve görevlerini yerine getirebilmesini doğrudan etkilediği söylenebilir. Öğretmenin kendinin farkında olması, öğrenme kapasitesi, bilgi düzeyi, inovasyonu gibi birçok özelliği öz yeterlilik kapsamının içerisine girer. Aypay’a (2010) göre “Yeterlik beklentileri kişilerin belirli bir bağlamdaki yetenek ve kapasitelerine yönelik inançlarına temellenmiş inançlarını ifade etmektedir”. Öz yeterlik kavramı kişilerin yeteneklerinin bir fonksiyonu değil, yeteneklerini kullanarak yapabildiklerine ilişkin yargılarının bir sonucudur (Gürcan, 2005). Bandura (1988), bireyin farklı olaylarla başa çıkma ve belli bir faaliyeti başarma yeteneğine ilişkin kendisinin taşıdığı görüşü ve kişinin bu görüşü, yetenekleri üzerine olan inancına bağlı olması olarak tanımlamıştır.

Öğretmen öz yeterliliği ise eğitimin niteliğini doğrudan etkiler. Öğretmenin öz yeterlilik inancına ve öğretme yeterliliklerine sahip olması öğrencilerin başarısını olumlu yönde etkilemektedir (Bandura, 1997; Chaco’n, 2005; Gibson ve Dembo, 1984;). Öğretmen öz yeterliliği, önceden belirlenmiş eğitimsel amaçlara ulaşmak için gereken planlama, organize etme ve bu süreçteki inançları kapsar (Skaalvik ve Skaalvik, 2010; Tschannen-Moran, Woolfolk Hoy ve Hoy,1998: 22). Bir diğer açıdan öğretmen öz yeterliliği, öğretmenlerin eylemleri ve sergiledikleri performans ile ilişkilidir (Tschannen-Moran ve Hoy, 2007). Yüksek öz yeterliliğe sahip öğretmenlerin performansı zor koşullar altında bile düşmez ve daha çalışkandır (Philipp ve Kunter, 2014; Woolfolk, 2004; Holzberger,). Öğretmen öz yeterliliği arttıkça mesleğe olan bağlılığı (Tarkin ve Uzuntiryaki, 2012), memnuniyeti ve iş doyumunu (Kelm ve McIntosh, 2012; Skaalvik ve Skaalvik, 2014) artmaktadır. Bunların yanında öz yeterliliği yüksek öğretmenlerin mesleki tükenmişleri az görülmektedir (Bümen, 2010; Gholami, 2015; Savaş, Bozgeyik ve Eser, 2014). Öğretmen öz yeterliliği ile ilgili bir

çok çalışma yapılmıştır (Aksoy ve Diken, 2009; Çayak, 2014; Eker, 2014; Gençtürk ve Memiş, 2010; Gürbültürk ve Şad, 2009; Kasapoğlu ve Duban, 2014; Üredi, 2015; Üstüner ve ark., 2009).

Beden eğitimi öğretmenlerinin öz yeterliliği ile ilgili çalışmalar incelendiğinde bu çalışmaların sınırlı olduğu gözükmektedir. Kangalgil'in (2014) beden eğitimi öğretmenlerinin özel alan yeterliliklerini incelediği çalışmada öğretmen yeterliliklerine katılma puanları, yeterliliklere sahip olmalarına oranla yüksek çıkmıştır. Bu farklılığın, hizmet içi eğitimi yetersizliği, lisans eğitiminden kaynaklanan farklılıklar ve bireysel farklılıklardan kaynaklanabileceğini ifade etmiştir. Mirzeoğlu, Aktaş ve Boşnak (2007) yılında yapmış olduğu çalışmada beden eğitimi öğretmeni, beden eğitimi öğretmeni adayları ve öğretim elemanlarının yeterliliklerini, öğretim yöntemi, sınıf yönetimi ve öğrenci katılımı açısından karşılaştırmışlardır. Araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi öğretmenleri kendilerini tüm boyutlarda yeterli olarak gördüklerini ifade etmişlerdir. Ünlü, Sünbül ve Aydos (2007) beden eğitimi öğretmenlerinin yeterliliğini belirlemek amacıyla bir ölçme aracı geliştirmişlerdir. Ölçme aracı, kişisel ve Meslekî Değerler - Meslekî Gelişim, Öğrenciyi Tanıma, Öğrenme ve Öğretme Süreci, Öğrenmeyi, Gelişimi İzleme ve Değerlendirme, Okul - Aile ve Toplum İlişkileri, Program ve İçerik Bilgisi olmak üzere toplam 6 boyuttan oluşmuştur. Yılmaz, Yılmaz ve Türk (2010), Nevşehir ilinde görev yapan beden eğitimi öğretmenlerin öz yeterliliklerini incelediği çalışmada öğretmenlerin yeterlilik düzeyini yüksek bulmuştur. Koparan, Öztürk ve Korkmaz (2011) mesleki deneyim arttıkça öz yeterliliğin arttığı sonucuna ulaşmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin yeterliliği ile ilgili diğer çalışmalar daha çok aday öğretmenler araştırmalarıdır (Sandıkçı, 2011; Seçkin ve Başbay, 2013; Varol, 2007; Eroğlu, 2011). Yurt içinde beden eğitimi öğretmeni öz yeterliliği ile ilgili çalışmaların nicel yaklaşımla yapılmış olduğu görülmektedir. Bu araştırma ile beden eğitimi öğretmenlerinin eğitim ve öğretim faaliyetlerini yürütürken kendilerini hangi alanlarda yetersiz hissettiklerini nitel bir yaklaşımla incelemek amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Bu çalışmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiştir. Nitel çalışmada, bütüncül bir görüşe sahip olabilmek, farklı veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, katılımcıların görüşlerinin dikkate alındığı araştırmalarıdır (Mason, 1996). Beden eğitimi öğretmenlerinin öz yeterlilik düzeyleri hakkında bilgi toplamak amacıyla nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik araştırma yöntemi kullanılmıştır. Fenomenolojik çalışma birkaç kişinin bir fenomen veya kavramla ilgili yaşanmış deneyimlerinin ortak anlamını tanımlar (Cresswell, 2016, s.77). Fenomenoloji aynı zamanda günlük deneyimlerimizin anlamı ve doğası ile ilgili

derinlemesine bir görüş elde edilmesine yardımcı olur (Patton, 2014). Bu çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin yaşanmış deneyimlerinden yola çıkarak, öz yeterliliklerini ve kendilerini yetersiz hissettikleri konuları irdelemektir.

Katılımcılar

Beden eğitimi öğretmenlerinin öz yeterliliği ilgili yaşanmış deneyimlerini en iyi şekilde dışa aktarabilecek kişileri seçme amacıyla amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme, çalışmanın hedefine bağlı olarak bilgi bakımından zengin durumların seçilerek derinlemesine araştırma yapılmasına olanak sağlar (Cresswell, 2016, s.77). Bu çalışmada fenomenolojik çalışmalarda en çok kullanılan (Cresswell, 2016) amaçlı örneklem yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme kullanılmıştır. Maksimum çeşitliliğe dayalı bir örneklem oluşturmada amaç, genelleme yapmak değil bunun aksine farklılık gösteren durumlar arasında ortak noktaların ve olguların bulunması ile problemin farklı açılardan ele alınmasıdır (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Bu amaçla katılımcılar seçilirken meslek yılı, okul türü ve okul düzeylerini farklı olmasına dikkat edilmiştir. Malatya Yeşilyurt ilçesinde farklı özelliklere sahip okullarda çalışan toplam 16 beden eğitimi öğretmeni çalışmaya katılmıştır. Katılımcıların 9'u erkek öğretmen, 7'si ise kadın öğretmenden oluşmuştur. Katılımcı beden eğitimi öğretmenleri B.E.Ö. 1, B.E.Ö. 2, Katılımcı niteliklerine ait bilgiler aşağıda verilmiştir.

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Öğretmenlerin Nitelikleri

Katılımcı	Cinsiyet	Hizmet Yılı	Okul Türü
B.E.Ö. 1	E	1	Ortaokul
B.E.Ö. 2	E	2	Anadolu Lisesi
B.E.Ö. 3	K	4	Ortaokul
B.E.Ö. 4	E	6	İmam Hatip Ortaokul
B.E.Ö. 5	K	6	Anadolu Lisesi
B.E.Ö. 6	E	8	İmam Hatip Lisesi
B.E.Ö. 7	K	9	Meslek Lisesi
B.E.Ö. 8	E	11	Meslek Lisesi
B.E.Ö. 9	E	12	Fen lisesi
B.E.Ö. 10	K	14	Ortaokul
B.E.Ö. 11	E	17	İmam Hatip Ortaokul
B.E.Ö. 12	K	19	Anadolu Lisesi
B.E.Ö. 13	E	20	İmam Hatip Lisesi
B.E.Ö. 14	E	22	Fen lisesi
B.E.Ö. 15	K	26	Meslek Lisesi
B.E.Ö. 16	K	28	Fen lisesi

Veri Toplama Aracı ve Verilerin Toplanması

Bu çalışma fenomenolojik desende yapıldığı için veri toplama için bu konuyla alakalı kişilerin deneyimlerinden yararlanılarak görüşmeler yapılmıştır (Cresswell, 2016). Görüşme,

çalışmanın amacına göre hazırlanan sorular çerçevesinde, katılımcılardan veri toplama yöntemidir (Büyüköztürk ve ark., 2017). Görüşme yoluyla beden eğitimi öğretmenlerinin kendilerini yetersiz hissettiği konuları, durumları, deneyimleri ve düşünceleri öğrenebilmek için nitel araştırmalardaki en iyi veri toplama yöntemlerinden birisi olması sebebiyle görüşme yöntemi seçilmiştir (Merriam, 2015). Çalışmada, soruların esnek yapıda olması ve her katılımcıdan spesifik veriler toplayabilmek için yarı yapılandırılmış görüşme tekniğine uygun sorular hazırlanmıştır (Merriam, 2015; Yıldırım ve Şimşek, 2011). Sorular hazırlanırken alan yazındaki diğer çalışmalar incelendikten sorular hazırlanmış daha sonra alanında uzman iki öğretim üyesinin görüşleri alınmıştır. Üç katılımcı ile pilot görüşmeler yapılmıştır. Uzman ve katılımcı görüşlerinden sonra mülakat formunun son hali oluşturulmuştur. Katılımcılarla olan görüşmeler, 25-30 dakika sürmüş ve veri kaybının yaşanmaması için mobil telefona kaydedilmiştir. Veriler daha sonra yazılı ortama aktararak betimsel ve içerik analizleri yapılmıştır. Katılımcılar, cinsiyet ve hizmet yıllarına göre kodlanmış ve doğrudan alıntılarda bu şekilde gösterilmiştir

Verilerin Analizi ve Yorumlanması

Nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda tasarlanan bu araştırma verilerinin analizinde “betimsel analiz” kullanılmıştır. Betimsel analizde amaç, elde edilen bulguları düzenlenmiş ve yorumlanmış bir biçimde okuyucuya sunmaktır. Bu nedenle elde edilen veriler, önce sistematik ve açık bir biçimde betimlenir. Daha sonra yapılan bu betimlemeler açıklanır, yorumlanır, neden sonuç ilişkileri irdelenir ve sonuçlara ulaşılır (Yıldırım ve Şimşek, 2011).

Geçerlik ve Güvenirlik

Yarı yapılandırılmış sorular için uzman görüşüne başvurulmuş ve alan uzmanlarının geri dönütlerine göre soru formu düzenlenmiştir. Daha sonra 3 beden eğitimi öğretmeni ile pilot görüşme yapılması ve öğretmenlerden alınan geri bildirimler doğrultusunda soru formunun son halinin verilmiştir. Araştırmada toplanan veriler yazılı ortama aktarıldıktan sonra 5 katılımcıya gönderilerek teyit edilmiştir. Bu araştırmada iç güvenirliliğini (tutarlılığını) artırmak için bulgular içerisinde yorum yapılmadan doğrudan alıntılar verilmiştir.

BULGULAR

Yapılan betimsel analiz sonuçlarına göre “Öğretim Süreci”, “Alan Bilgisi”, “Ölçme ve Değerlendirme” ve “Mevzuat Bilgisi” temaları ve bu temalara ait kodlar tespit edilmiştir. Bu tema ve kodlara ait bulgular bu bölümde verilmiştir.

Öğretim Süreci Teması

Beden eğitimi öğretmenleri ile yapılan görüşmelerin içerik analizi sonucu 4 tema ortaya çıkmıştır. “Öğretim süreci”, “Alan bilgisi”, “Ölçme ve Değerlendirme” ve “Mevzuat bilgisi”

temaları oluşturulmuştur. Öğretim süreci teması, yıllık plan hazırlama, günlük plan hazırlama, öğretim yöntemleri, bilgiyi aktarmada problem yaşama, kaynaştırma öğrencilerine uygun ders içeriği hazırlama kodlarından oluşmuştur.

Tablo 2. Öğretim Süreci Teması ve kodları

Tema	Frekans	Kod
Öğretim süreci	11	Yıllık Plan Hazırlama
	7	Günlük Plan Hazırlama
	9	Programa Hâkim Olma
	13	Öğretim Yöntemleri
	6	Kaynaştırma Öğrencilerine Uygun Ders İçeriği Hazırlama

Beden eğitimi öğretmenleri yıllık planları genellikle internetten temin ettiklerini okul veya arkadaşlarından aldıklarını ifade etmişlerdir. Yıllık planları kendi okul şartlarına düzenlemediklerini ve çoğunun planları hazır olarak temin ettikleri için hiç yıllık plan hazırlamadıklarını belirtmişlerdir. Aynı şekilde günlük ders planlarını da kendilerinin hazırladıklarını ve herhangi bir denetimden geçmemeleri nedeniyle doğru planlara sahip olup olmadıklarını bilmediklerini ifade etmişlerdir. Beden eğitimi öğretmenleri 11' yıllık plan hazırlama konusunda yetersiz olduklarını bildirmişlerdir. Ders planı hazırlama kodunun frekansı ise 7 olarak tespit edilmiştir. *B.E.Ö 6: Yıllık ve günlük planlarını internetten indiriyorum. Öğretmenliğe başladığımdan beri kendim plan hiç hazırlamadım. Belki de yanlış planları kullanıyoruz fakat bizi bu konuda bilgilendirecek kimse yok.* Beden eğitimi öğretmenin ifadesine göre bilgi eksikliği yaşadığı ve doğru kaynaklara ulaşmada sorun yaşadığı görülmektedir. Beden eğitimi öğretmenleri beden eğitimi ders programı ve kazanımları hakkında yeterli bilgiye sahip olmadıklarını söylemişlerdir. Programa hâkim olma kodunun frekansı 9 olduğu tespit edilmiştir. *B.E.Ö.11: Bazı kazanımlarda neyin ifade edildiği ve neyi kazandırmanın gerektiği bence açık değil.* *B.E.Ö.3: Kazanıma göre etkinlik bulmada bazen problem yaşıyorum kılavuz kitap olsa veya destekleyici görseller daha iyi olur.* B.E.Ö.11 ve B.E.Ö.3'ün ifadelerinden anlaşılacağı üzere kazanımların nasıl kazandırılacağı ve hangi etkinlikleri kullanacakları konusunda problem yaşadıkları tespit edilmiştir. Beden eğitimi öğretmenlerinin ifadelerine göre öğretim yöntemleri frekansının 13 olduğu ve en fazla yetersiz hissettikleri konunun olduğu göze çarpmaktadır. *B.E.Ö.14: Topya, spor eğitim modeli, işbirlikli öğrenme gibi yöntemleri nasıl kullanacağımızı bilmiyorum. İyi bir hizmet içi almamız gerektiğini düşünüyorum.* Beden eğitimi öğretmenleri öğrenen merkezli değil daha çok klasik öğretmen merkezli yöntemleri kullandıkları ve özel öğretim yöntemleri konusunda bilgi eksikliği yaşadıkları tespit edilmiştir. Bilgiyi nasıl aktaracakları konusunda sorun yaşadıklarını belirtmişlerdir. Kaynaştırma öğrencilere uygun ders içeriği

hazırlama kodunun frekansı 6 olarak ortaya çıkmıştır. *B.E.Ö.2: Kaynaştırma öğrencilere uygun plan ve derste onlara nasıl davranacağımı tam olarak bilemiyorum.* Beden eğitimi öğretmenleri kaynaştırma öğrencilerine bireyselleştirilmiş öğretim planı hazırlamayı bilmediklerini ve bu öğrencilerin derse uyumu konusunda sorun yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Kaynaştırma öğrencilerle ilgili lisans eğitimi ve hizmet içi eğitimlerinin yetersiz oluşundan kaynaklı problemlerin yaşandığı anlaşılmaktadır.

Alan Bilgisi Teması

Alan bilgisi teması “Sadece Bir Alanda Yeterince Bilgiye Sahip Olma”, “Okul Takımı Çalıştırmada Problem Yaşama”, “Ritim Eğitimi ve Halk Oyunları” ve “İlk Yardım” kodlamalarında oluşmuştur.

Tablo 3. Alan Bilgisi Teması ve Kodları

Tema	Frekans	Kod
<i>Alan Bilgisi</i>	8	Sadece Bir Alanda Yeterince Bilgiye Sahip Olma
	5	Okul Takımı Çalıştırmada Problem Yaşama
	10	Ritim Eğitimi ve Halk Oyunları
	9	İlk Yardım

Beden eğitimi öğretmenleri ifadelerine göre kendi uzmanlaştığı branş konusunda yeterli olduğu bunun nedeninin sporcu geçmişi veya lisans eğitiminde almış oldukları uzmanlık dersleri sayesinde okul takımlarını çalıştırmada problem yaşamadıklarını belirtmişlerdir. Okul takımı çalıştırmada problem yaşama kodunda frekansı 5 sadece bir alanda yeterince bilgiye sahip olma kodunun frekansı ise 8 olarak tespit edilmiştir. *B.E.Ö.15: Atletizm ile ilgili okul takımı çıkarırken sorun yaşamıyorum. Çünkü benim branşım. Fakat öğrenciler veya okul idaresi farklı bir branştan etkinlik istediklerinde bilmediğim veya üniversitede hiç almadığım alanlardan olursa kendimi yetersiz hissedebiliyorum.* Beden eğitimi öğretmenleri tüm alanlardan bir okul takımı çalıştırabilecek yeterlilikte olmaları gerektiğini en azından ders işlemede sorun yaşamak istemedikleri ifadelerinden anlaşılmaktadır. Her alanda bilgi sahibi olma duygusu, beden eğitimi öğretmenlerinin görev tanımı konusunda bir takım belirsizlikler yaşadıklarını ortaya çıkarmaktadır. Ritim eğitimi ve halk oyunları kodunun frekansı 10 bulunmuştur. Alan teması içerisinde frekansı en yüksek olan kod, ritim eğitimi ve halk oyunlarıdır. Beden eğitimi öğretmenleri okul yıllık planında olmasına rağmen ritim eğitimi ve dans konusunu hiç işlemediklerini veya yıllık plana bu konuları hiç almadıklarını ifade etmişlerdir. *B.E.Ö.11:Halk oyunları veya ritim ile ilgili dersleri hiç işlemediğim. Bu konu ile ilgili bilgi eksikliğim çok fazla.* Öğretmenlerin ifadelerinden anlaşılacağı üzere öğretmenlerin ritim eğitimi ve halk oyunları konusunda bilgi eksikliğini çok fazla hissettikleri ve bu nedenle ders işlemede hayli sorun yaşadıkları anlaşılmaktadır. İlk yardım kodunun frekansı 9 olarak

tespit edilmiştir. Beden eğitimi öğretmenleri beden eğitimi derslerinde spor yaralanmaları ile sıkça karşılaştıklarını bu nedenle ilk yardımla ilgili bilgilerinin güncellenmesi gerektiğini ifade etmişler. Ayrıca teorik bilginin yanında uygulamalı olarak ilk yardım bilgilerinin yenilenmesi ve eksiklerinin giderilmesini belirtmişlerdir. *B.E.Ö.8: İlk yardımla ilgili bilgimiz üniversite yıllarında aldığımız eğitimle kaldı. Güncel bilgiler konusunda bilgilendirilmemiz gerekli çünkü her an derste veya maçlarda yaralanma meydana gelebilir. B.E.Ö.1: Öğrencilerin sağlığından sorumlu olduğumuz için ilk yardım bilginin daha iyi olması gerekir.* Spor yaralanmalarının her an oluşabileceği bir ders olması itibarı ile bilgi eksikliği veya yanlışlığı olması durumunda öğretmenler kendilerini sorumlu hissetmektedirler.

Ölçme ve Değerlendirme Teması

Beden eğitimi öğretmenleri ile yapılan görüşmeler neticesinde “Ölçme ve Değerlendirme Teması”; “Değerlendirme Ölçeği Hazırlama”, “Kazanımları Nasıl Ölçüleceğinin Bilinmemesi” ve “Alternatif Ölçme ve Değerlendirme Yöntemleri” kodlamalarından oluştuğu tespit edilmiştir.

Tablo 4. Ölçme ve Değerlendirme Teması ve Kodları

Tema	Frekans	Kod
Ölçme ve Değerlendirme	7	Değerlendirme Ölçeği Hazırlama
	5	Kazanımları Nasıl Ölçüleceğinin Bilinmemesi
	4	Alternatif Ölçme ve Değerlendirme Yöntemleri

Beden eğitimi öğretmenlerinin değerlendirme ölçeği hazırlama kod frekansının 7 olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenler, değerlendirme ölçeğinin tam olarak doğrusunun nasıl olduğunu bilmediklerini, kılavuz kitabın olmaması ve ders programında net açıklamaların olmaması sebebiyle kendilerini yeterli hissetmediklerini bildirmişlerdir. *B.E.Ö.2: Öğrencilere sınav yaparken becerilerine göre mi yoksa gelişimlerine göre puan vermeliyiz. Buna göre sınav ölçeğimiz ve değerlendirmemiz nasıl olmalı bunu tam olarak bilmiyorum.* Sınav değerlendirme ölçeklerini internette hazır olarak temin ettiklerini ve bunların doğruluğu konusunda emin olmadıklarını belirtmişlerdir. Beden eğitimi dersinde ölçme ve değerlendirme konusunun problem olması ve gerekli bilgiye sahip olmamaları nedeniyle öğretmenler kendilerini bu alanda eksik hissetmektedirler. Kazanımların nasıl ölçüleceğinin bilinmemesi kodunun frekansı 5 olarak ortaya çıkmıştır. Öğretmenler ders programındaki kazanımlara göre nasıl ölçme ve değerlendirme yapacakları konusunda sorun yaşadıklarını bilişsel ve duyuşsal kazanımları ölçmediklerini ifade etmişlerdir. Sadece öğrencilerin becerilerini değerlendirdiklerini belirtmişlerdir. *B.E.Ö.12: Kazanımlara göre nasıl*

değerlendireceğim bilmiyorum. Biz yine eski usul parmak pası yapıyor mu? Ya da Turnike yapabiliyor mu? Şeklinde bir değerlendirme yapıyoruz. Bunun doğru olmadığını biliyorum.

Alternatif ölçme ve değerlendirme kodunun frekansı 4 olduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi öğretmenleri, ürün dosyası, grup değerlendirme, akran değerlendirme, öz değerlendirme ve gözlem formu gibi alternatif yöntemleri kullanmadıkları ve bu konuda yeterli bilgiye sahip olmadıklarını bildirmişlerdir. Beden eğitimi dersi programında yer olsa da bunun için zaman ve bilgi eksikliği yaşadıkları sonucuna varılmıştır. B.E.Ö.9: Akran değerlendirme, öz değerlendirme ve benzeri değerlendirme yöntemleri gerekli midir? Tam olarak bilmiyorum. Öğretmenler alternatif yöntemler hakkında yeterli bilgiye sahip olmamaları nedeniyle bu yöntemlerin gereksiz olduğunu düşünmektedirler.

Mevzuat Teması

Mevzuat teması; “Haklar” ve “Sorumluluklar” kodlamalarından oluşmuştur. Beden eğitimi öğretmenleri mevzuat bilgilerinin yeterli olmadığını, çalışma hayatında karşılaştıkları durumlarda tecrübe edinerek bilgi edindikleri belirtmişlerdir. Haklar kodunun frekansı 9, sorumluluklar kodunun frekansı ise 6 tespit edilmiştir.

Tablo 5. Mevzuat Teması ve Kodları

Tema	Frekans	Kod
<i>Mevzuat Teması</i>	9	Haklar
	6	Sorumluluklar

Beden eğitimi öğretmenleri okullarında görev yaparken mevzuat içerisinde hakları konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları için birçok konuda mağdur oldukları ifadelerden anlaşılmıştır. B.E.Ö.7: *Çalıştığım okulda norm fazlası olduğum için başka bir okula tayin istemek zorunda kalmıştım. Norm fazlası değilmişim. Eğer mevzuatı iyi bilseydim. Bu sorunu yaşamazdım.* Öğretmenler mevzuat bilgisi yetersizliği nedeniyle sahip oldukları hakları doğrultusunda hareket edememektedirler. Öğretmenler kendi sorumlulukları konusunda yeterli bilgiye sahip olmadığı durumlarla karşılaştıklarında ne yapacakları konusunda ikilem yaşadıkları öğretmen ifadelerinden anlaşılmaktadır. B.E.Ö.6: *Okul idaresi bazen benden bir şey yapmamı istiyor. Bu görevin benim sorumluluğum içerisinde olup olmadığı konusunda şüphe duyuyorum. Bütün dışarıdaki faaliyetlere beden eğitimi öğretmenlerini gönderiyorlar. Fakat böyle bir sorumluluğumuz yok.* Beden eğitimi öğretmenleri mevzuata hâkim olmamaları nedeniyle sorumluluklarının dışındaki bazı görevleri kabul ettikleri ifade etmişlerdir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Beden eğitimi öğretmenleri ile yapılan görüşmeler sonucunda kendilerini yetersiz hissettikleri konular “Öğretim Süreci”, “Alan Bilgisi”, “Ölçme ve Değerlendirme” ve “Mevzuat Bilgisi” temalarından oluştuğu sonucuna varılmıştır. Beden eğitimi öğretmenleri öğretim sürecinde derslerini işlerken bir takım sorunlar yaşadıkları sonucuna varılmıştır. Kangalgil (2014) yaptığı çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin yeterliklere katılma puanları, yeterliklere sahip olma puanlarına arasında istatistiki olarak anlamlı bir fark olduğunu tespit etmiştir. Bu durumu öğretmenlerinin sahada yeterliklerini tam olarak alanda uygulayamadıklarını ifade etmiştir. Bu bulgu araştırma ile paralellik göstermektedir. Bilginin aktarılması konusunda uygulamada problem yaşamaları öğretim yöntemleri ile bilgi seviyelerinin beden eğitimi ders programı ile uyum göstermemesinden kaynaklanmış olabilir. Yapılan çalışmalar beden eğitimi öğretmenlerin öğretmen merkezli yöntemleri kullandığı işaret etmektedir (Cengiz ve Serbes, 2014; İnce ve Hünük, 2010; Demirhan ve ark., 2008; Ertan ve Çiçek, 2003; Serbes ve Cengiz, 2015; Yıldız ve Kangalgil, 2014; Saraç ve Muştu, 2013; Keske, 2007). Öğretim becerisi, öğretim yöntemlerini kullanabilme becerisiyle yakından ilgilidir (Serbes ve Cengiz, 2015). Bu beceriyi edinebilmek için iyi bir lisans eğitimi alınması gereklidir. Öğretmenlerin öğreten merkezli bir lisans eğitimi almaları (Gülüm ve Bilir, 2011) ve lisans eğitimi ile milli eğitim arasındaki farklar (Bulca ve ark., 2012; İnce ve Hünük, 2010) gibi etkenler bu sorunlara yol açmış olabilir. Öğretmenlerin beceri eğitimine önem vermesi programın amaçlarıyla uyum göstermemesi (İnce ve Hünük, 2010) beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim sürecinde kendilerini yetersiz hissetmelerine sebep gösterilebilir.

Beden eğitimi öğretmenleri kendilerini uzmanlaştığı ve bazı branşlarda okul takımı çalıştırmada problem yaşadıkları sonucuna ulaşmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin lisans eğitimi, milli eğitim programları arasındaki farklar (Bulca ve ark., 2012; Uğraş, 2013) ve okul içerisinde beden eğitimi öğretmeninden beklentiler (Göktaş ve Arıkan, 2007) farklılaşmaktadır. Bu farklılıklar ve uyumsuzluklar öğretmenlerde bazı konularda kendilerini yetersiz hissetmelerine neden olmuş olabilir. Öğretmen adaylarının öz yeterliliği ile ilgili çalışmalar, öğretmen adaylarının kendilerini yeterli gördüğü sonucunu ortaya koymaktadır (Mirzeoğlu ve ark., 2007; Seçkin ve Başbay, 2013; Varol, 2007). Ancak öğretmen adayları öğretmenliğe başladıktan sonra kendilerinden farklı beklentilerin olması ve tahmin etmedikleri bazı durumlarla karşı karşıya kalmaları kendi yeterliliklerini sorgulamalarına sebep olmaktadır. Nitekim Bulca ve ark. (2012) Milli eğitim Bakanlığı ve beden eğitimi öğretmenliği lisans programı arasında uyum olması gerektiğini belirtmişlerdir. Araştırmada

beden eğitimi öğretmenleri üniversitede hiç eğitimini almadıkları branşlardan okul takımı çıkarmak zorunda kaldıklarını ve bu nedenle sorun yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Bu nedenle kendilerini yetersiz hissetmiş olabilirler. Beden eğitimi öğretmenleri derslerde meydana gelen spor yaralanmaları ile sıkça karşılaştıklarını ve bu durumlarda bazen müdahale etmek zorunda kaldıklarını ifade etmişlerdir. Bu durumlarda ilk yardım bilgisinin sürekli yenilenmesi, geliştirilmesi gerekmektedir. Beden eğitimi derslerinde yaralanmaların artması (De Knop ve ark., 2004; Helms, 1997) ve öğretmenlerin öğrencilerin sağlığı üzerindeki sorumluluk nedeniyle bilgi düzeylerini yeterli görmemelerine sebep olmuş olabilir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin problem yaşadıkları konulardan bir tanesi de ölçme ve değerlendirmedir. Ölçme ve değerlendirme beden eğitiminde oldukça güç olduğu aynı zamanda çokta önemli olduğu söylenebilir (Gillespie, 2013; Lo'pez-Pastor ve ark., 2013). Özgül ve Kangalgil (2018) yapmış olduğu çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin daha çok kolay uygulanabilir yöntemleri seçtiklerini bunun yanında hem geleneksel hem de alternatif yöntemler konusunda yeterli bilgiye sahip olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Yaykın (2015), beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme genel yeterlik algısını orta düzeyde, alternatif ölçme değerlendirmeye ilişkin algılarını ise yeterli olarak tespit etmiştir. Şirin, Çağlayan ve İnce (2009) beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve yeterlilik düzeyinin kısmen yeterli olduğu sonucunu ortaya koymuşlardır. Beden eğitimi öğretmenleri ölçme ve değerlendirme konusunda nasıl bir uygulama yapacakları konusunda yeterli bilgiye sahip olmamaları (Redelius ve Hay, 2012; Şirin ve ark. ,2009 ; Özgül ve Kangalgil, 2018) nedeniyle yeterlilik düzeyini etkileyebilir. Diğer alanlardaki öğretmenlerinde ölçme ve değerlendirme sürecinde kendilerini yetersiz gördüğü çalışmalar mevcuttur (Aykaç ve Ulubey, 2012; Çayak, 2014;Çolak ve Yabaş, 2017). Beden eğitimi öğretmenleri alternatif ölçme ve değerlendirme yöntemleri konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıklarını belirtmişlerdir. Beden eğitimi ders programının yapılandırmacı eğitime göre uygulanabilmesi için öğrenen merkezli değerli yöntemleri kullanılması gerekir. Ancak çalışmalar öğretmenlerin, alternatif ölçme ve değerlendirme konusunda bilgi yetersizliği (Şirin ve ark, 2009; Özgül ve Kangalgil, 2018) ve bu yöntemleri kullanmadıkları ya da çok az kullandıkları (Avşar, 2009; Yılmaz ve Gündüz, 2008) araştırma bulguları ile örtüşmektedir. Lisans eğitimi ve hizmet içi eğitimlerin yetersiz olması ve kendilerini geliştirme ihtiyacını duymamaları öğretmenlerde bilgi eksikliğine neden olmuş olabilir. Beden eğitimi öğretmenleri mevzuatla ilgili bilgi eksikliğinden kaynaklı olarak problem yaşadıklarını belirtmişlerdir. Beden eğitimi öğretmenlerinin yaşamış oldukları sorunların incelendiği bir çalışmada,yasa, yönetmelik ve özlük haklarıyla ilgili problem yaşadıkları ve bunun çözümü ile ilgili lisans programlarının içerisine dahil edilmesi gerektiği

araştırmaya katılan öğretmenler tarafından ifade edilmiştir (Demirhan ve ark., 2014). Bu bulgu araştırma sonuçları ile paralellik göstermektedir. Bu çalışma sonucunda beden eğitimi öğretmenlerinin iş yaşamlarında öğretim süreci, bazı sportif alanlarda, ölçme ve değerlendirmede ve mevzuat bilgisi gibi konularda kendilerini yetersiz hissettikleri sonucuna ulaşmıştır.

Öneriler

Araştırmaya sonuçlarına göre öğretim yöntemleri ve öğrencilere bilgi aktarımında yaşanan sorunların giderilmesi için hizmet içi eğitimlerin niteliğinin ve niceliğinin artırılması gerekmektedir. Öğretmenlik lisans programının içerisinde branşlara özgü öğretim yöntemlerinin verilmesi özel öğretim yöntemlerinin kredi sayısının artırılması sağlanabilir. Sene başında ve sonunda yapılan seminerlerde, eğitim ve öğretim yılı boyunca karşılaştıkları sorunları ve kendilerini yetersiz hissettikleri konuların tespiti yapılarak hizmet içi seminerlerin ihtiyaca göre planlanması sağlanabilir. Milli Eğitim Bakanlığı ve üniversitelerle işbirliği yapılarak hizmet içi seminerler düzenlenebilir.

KAYNAKLAR

- Aksoy V, Diken IH. (2009). Rehber öğretmenlerin özel eğitimde psikolojik danışma ve rehberliğe ilişkin öz yeterlik algılarının incelenmesi. *İlköğretim Online*, 8(3), 709-720.
- Avşar Z. (2009). İlköğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersi değerlendirme süreci ile ilgili görüşlerinin belirlenmesi, *Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 20(3), 81-89
- Aykaç N, Ulubey Ö. (2012). Öğretmen adaylarının ilköğretim programının uygulanma düzeyine ilişkin görüşleri. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 45(1), 63-82.
- Aypay A. (2010). Genel özyeterlik ölçeğinin Türkçe 'ye uyarlama çalışması. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11 (2), 113-131.
- Bandura A. (1977), "Self-Efficacy: Toward a Unifying Theory of Behavioral Change", *Psychological Review*, (84), 191-215.
- Bandura A. (1997). Self-efficacy: The Exercise of Control. New York: W.H.Freeman and Company.
- Bulca Y, Saçlı F, Kangalgil M, Demirhan G. (2012). Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmen yetiştirme programına ilişkin görüşleri. *Eğitim ve Bilim*, 37(165), 81-92.
- Bümen NT. (2010). The relationship between demographics, self efficacy, and burnout among teachers. *Eğitim Araştırmaları-Eurasian Journal of Educational Research*, 40, 17-36.
- Büyüköztürk Ş, Kılıç ÇE, Akgün ÖE, Karadeniz Ş, Demirel F. (2017). Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Pegem Yayınları.
- Cengiz C, Serbes Ş. (2014). Türkiye'deki beden eğitimi öğretmen adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*. 5(2), 21-34.

- Chaco'n CT. (2005). Teachers' perceived efficacy among English as a foreign language teacher in middle schools in Venezuela. *Teaching and Teacher Education*, 21, 257-272.
- Creswell JW. (2013). Nitel Araştırma Yöntemleri: Beş yaklaşıma göre nitel araştırma ve araştırma deseni (Üçüncü baskıdan çev.) (M. Bütün ve S. B. Demir). Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Çayak M. (2014). İlkokul öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımı uygulamaya yönelik tutumları ile özyeterlikleri arasındaki ilişki. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31, 88–110.
- Çolak E, Yabaş, D. (2017). Investigating lesson plans of teacher candidates according to their self-efficacy levels towards implementation of constructivist approach, *Inonu University Journal of the Faculty of Education*, 18(2), 86-103.
- Demirhan G. (2003). Dünyada beden eğitimi öğretmeni yetiştirme. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 300, 13-22.
- Demirhan G, Bulca Y, Altay F, Şahin R, Güvenç A, Aslan A, ve ark., (2008). Comparison of the views of partners regarding the physical education curriculum and it's delivery. *Hacettepe Journal of Sports Sciences*, 19(3), 157-180.
- Demirhan, G, Bulca Y, Saçlı F, Kangalgil M. (2014). Beden eğitimi öğretmenlerinin uygulamada karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(29-2).
- De Knop P, Theeboom M, Huts K, Van Hoecke J, De Martelaer K. (2004). The quality of school physical education in Flemish secondary schools. *European Physical Education Review*, 10(1), 21-40.
- Eker C. (2014). Sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlilik inanç düzeyleri üzerine bir araştırma. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(1), 162-178.
- Eroğlu B. (2011). Öğretmenlik uygulamasının beden eğitimi öğretmeni adaylarının mesleki yeterlikleri ve mesleğe yönelik tutumları üzerine etkileri. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi. Ankara.
- Ertan H, ve Çiçek Ş. (2003). Student achievement evaluation approaches in elementary physical education courses in Turkey, *Hacettepe University Journal of Education*, 25, 76-83.
- Gençtürk A, Memiş A. (2010). İlköğretim okulu öğretmenlerinin öz-yeterlilik algıları ve iş doyumlarının demografik faktörler açısından incelenmesi. *İlköğretim Online*, 9(3), 1037-1054.
- Gholami L. (2015). Teacher self-efficacy and teacher burnout: A study of relations. *International Letters of Social and Humanistic Sciences*, 60, 83-86.
- Gürbüz Türk O, Şad SN. (2009). Student teachers' beliefs about teaching and their sense of self efficacy: A descriptive and comparative analysis. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(3), 201-226.
- Göktaş Z, Arıkan AN. (2007). İlk ve orta öğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersinden beklentilerinin cinsiyete göre karşılaştırılması. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(17), 1-11.
- Gürcan A. (2005). Bilgisayar öz yeterliği algısı ile bilişsel öğrenme stratejileri arasındaki ilişki. *Eğitim Araştırmaları*, 19, 179-193.

- Gibson S, Dembo, MH. (1984). Teacher efficacy: A constructvalidation. *Journal of Educational Psychology*, 76(4), 569-582.
- Helms PJ. (1997). Sports injuries in children: should we be concerned?. *Arch Dis Child*, 77(2), 161-163.
- Holzberger D, Philipp A, Kunter M. (2014). Predicting teachers' instructional behaviors: The interplay between self-efficacy and intrinsic needs. *Contemporary Educational Psychology*, 39(2), 100-111.
- İnce ML, Hünük D. (2010). Eğitim reformu sürecinde deneyimli beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve stillere ilişkin algıları. *Eğitim ve Bilim*, 35(157), 128-139.
- Kangalgil M. (2014). Beden eğitimi öğretmenlerinin özel alan yeterliklerine katılma ve sahip oluş derecelerinin incelenmesi. *Spor Bilimleri Dergisi*, 25(2), 094-103.
- Kasapoğlu K, Duban N. (2012). Sınıf öğretmeni adaylarının yapılandırmacı yaklaşımı uygulamaya yönelik öz yeterlik inançlarını yordayan bir faktör olarak yapılandırmacı yaklaşıma yönelik tutumları (Afyonkarahisar ili örneği). *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 85-96.
- Kelm JL, McIntosh K. (2012). Effects of school-wide positive behavior support on teacher self-efficacy. *Psychology in the Schools*, 49(2), 137-147.
- Keske G. (2007). İlköğretim Okullarında Görev Yapan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Yöntemleri Ve Karşılaştıkları Sorunlar (Gaziantep İli Örneği). Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Koparan Ş, Öztürk F, Korkmaz NH. (2011). Beden eğitimi öğretmenlerinin öz-yeterlik ve beden eğitimi öğretmeni yeterliliğinin incelenmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (Özel Sayı), 52-61.
- Gillespie L. (2013) Assessment in physical education: a sociocultural perspective, *Teachers and Teaching*, 19(2), 235-238.
- Lo'pez-Pastor V.M, Kirk D., Lorente-Catala'n E, MacPhail A, Macdonald D. (2013) Alternative assessment in physical education: A review of international literature. *Sport, Education and Society*, 18(1), 57-76.
- Mason J. (1996). Qualitative Researching. London: Sage Publication.
- Mirzeoğlu D, Aktağ I, Boşnak M. (2007). Beden eğitimi öğretmeni, öğretmen adayı ve beden eğitimi ve spor yüksek okullarında görev yapan öğretim elemanlarının mesleki yeterlik duygusunun karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 18(3), 109-125.
- Özgül F, Kangalgil M. (2018) Beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme araçları ile ilgili görüşlerinin incelenmesi. *Sportmetre*, 17(2), 60-71.
- Redelius K, Hay PJ. (2012). Student views on criterion-referenced assessment and grading in Swedish physical Education, *Physical Education and Sport Pedagogy*, 17(2), 211-225.
- Saraç L, Muştu E. (2013). Öğretmen adaylarının beden eğitimi öğretim stillerini kullanım düzeyleri ile stillere ilişkin değer algılarının incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(2), 112-124.
- Sandıkçı M. (2011). Beden eğitimi öğretmen adayları ile diğer öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum ve öz-yeterlik algıları. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

- Savaş AC, Bozgeyik Y, Eser İ. (2014). A study on the relationship between teacher self efficacy and burnout. *European Journal of Educational Research*, 3(4), 159-166.
- Seçkin A, Başbay M. (2013). Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin öz-yeterlik inançlarının incelenmesi. *Electronic Turkish Studies*, 8(8), 253-270.
- Skaalvik EM, Skaalvik S. (2014). Teacher self-efficacy and perceived autonomy: relations with teacher engagement, job satisfaction, and emotional exhaustion. *Psychol Rep*, 114(1), 68-77.
- Serbes Ş, Cengiz C. (2015). Sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmeni adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları, *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 101-114.
- Şirin EF, Çağlayan HS, İnce A. (2009). Beden eğitimi öğretmenlerinin yeni ilköğretim programındaki ölçme- değerlendirme konusundaki yeterlilik düzeylerine ilişkin algıları, *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(1), 25-40.
- Tarkin A, Uzuntiryaki E. (2012). Öğretmen adaylarının özyeterlik inançları ve mesleğe yönelik tutumlarının kanonik korelasyon analizi ile incelenmesi. *İlköğretim Online*, 11(2), 332-341.
- Tschannen-Moran M, Woolfolk Hoy A, Hoy, WK. (1998). Teacher efficacy: Its meaning and measure. *Review of Educational Research*, 68, 202 - 248.
- Tschannen-Moran M, Hoy AW. (2007). The differential antecedents of self-efficacy beliefs of novice and experienced teachers. *Teaching and Teacher Education*, 23, 944-956.
- Uğraş S. (2013). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinin yeterliliği hakkında öğretmen görüşlerinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Malatya: İnönü Üniversitesi.
- Ünlü H, Sünbül, AM, Aydos, L. (2008). Beden eğitimi öğretmenleri yeterlilik ölçeği geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(2), 23-33.
- Üredi L, Akbaşı S. (2015). Classroom teachers' self-efficacy beliefs on constructivist approach. *Anthropologist*, 20(1,2), 268-279.
- Üstüner M, Demirtaş H, Cömert M, Özer N. (2009). Ortaöğretim öğretmenlerinin öz-yeterlik algıları. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(17), 1-16.
- Varol B. (2007). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin öz yeterlilikleri. Yüksek Lisans Tezi. Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Woolfolk A. (2004). *Educational Psychology* (9th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Yaygın N. (2015). Beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme yeterlik algılarının incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı.
- Yılmaz G, Gündüz N. (2008). Ankara merkez ilköğretim okullarında görevli beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme tekniklerinin uygulanışına ilişkin görüşleri. *Spormetre*, 6(3), 103-111.
- Yıldırım A, Şimşek H. (2011). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık

- Yıldız E, Kangalgil M. (2014). Beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki yeterlikleri ve kullandıkları öğretim yöntemleri ile ilgili görüşlerinin incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 5(1), 61-76.
- Yılmaz G, Yılmaz B, Türk N. (2010). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleklerine ilişkin öz-yeterlik düzeylerinin incelenmesi (Nevşehir ili örneği). *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 12(2), 85-90.
- Yin RK. (2009). Case Study Research: Design and Methods, Essential guide to qualitative methods in organizational research. *Applied Social Research Methods Series*, 219.

